OKRĘGOWA IZBA RADCÓW PRAWNYCH
OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY
w [redacted]

[redacted] dnia 21 stycznia 2021 r.

Sygn. akt OSD 14/20

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w [redacted] w składzie:

Przewodniczący: radca prawny Tomasz Bazan
Sędzia: radca prawny Adam Kawka
Sędzia: radca prawny Tomasz Arlet – spr.

Protokolant: [redacted]

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] Barbary Kiczek-Grygiel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2021r. sprawy:
- z odwołania [redacted] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [redacted] Agnieszki Szabarkiewicz z dnia 28 maja 2020r. (sygn. akt: Rz.D. 19/18) o odmowie wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnemu [redacted]

na podstawie przepisu art. 437 § 1 i art. 465 k.p.k. w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] Agnieszki Szabarkiewicz z dnia 28 maja 2020r (sygn. akt Rz.D. 19/18) o odmowie wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnemu [redacted]

2. kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym [redacted] w wysokości 992 zł (słownie: dziewięćset dziewięćdziesiąt dwa złote 00/100) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [redacted]

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji.

OKRĘGOWA IZBA RADCÓW PRAWNYCH OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY

[redacted]

Przewodniczący [redacted] Tomasz Bazan

Sędzia [redacted] Adam Kawka

Sędzia [redacted] Tomasz Arlet

OKRĘGOWA IZBA RADCÓW PRAWNYCH
OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY
w [redacted]

Sygn. akt OSD 14/20

UZASADNIENIE

W dniu 6 czerwca 2018 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] wpłynął wniosek Pana [redacted] zamieszkałego [redacted] o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [redacted]

W przedmiotowym piśmie Pan [redacted] zarzucał radcy prawnemu [redacted] popełnienie deliktu dyscyplinarnego polegającego na braku profesjonalizmu przejawiającego okazywaniem lekceważącego stosunku do niektórych akcjonariuszy odmawiając im prawa do posiłku oraz ,że działając jako radca prawny przybrany do obsługi prawnej [redacted] nie dochował należytej staranności wydając z rażącym naruszeniem prawa opinię ustną w przedmiocie niespełnienia warunku posiadania właściwej ilości głosów do stworzenia grupy wyborczej i niemożności zgłoszenia przez Pana [redacted] swojej kandydatury na jednego członka Rady Nadzorczej powyżej wskazanej spółki.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] Agnieszka Szabarkiewicz, postanowieniem z dnia 28 maja 2020 r., odmówiła wszczęcia dochodzenia – na podstawie 305 § 1, art. 325a § 1, art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych – uznając, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do realizacji znamion czynu zabronionego tj. deliktu dyscyplinarnego polegającego na tym, że [redacted] działając jako radca prawny przybrany do obsługi prawnej [redacted] w dniu 6.04.2018 r. nie dochował należytej staranności oraz uchybił godności zawodu poprzez wydanie błędnej opinii ustnej tj. o popełnienie deliktu dyscyplinarnego z art. 11 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych oraz polegającego na odmowie udzielenia posiłku wybranym akcjonariuszom spółki tj. o popełnienie deliktu dyscyplinarnego z art. 11 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Uzasadniając swoje stanowisko o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła, że radca prawny [redacted] swoim zachowaniem nie zrealizował znamion czynu zabronionego – przewinienia dyscyplinarnego

sankcjonowanego normą prawną z art. 11 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a ewentualne spory merytoryczne co do sposobu obliczania głosów winny zostać rozstrzygnięte na drodze postępowania sądowego w postępowaniu gospodarczym.

Od powyższego postanowienia odwołał się w przepisanym terminie Pan [redacted] zarzucając, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie prowadzonych czynności oparła swoje stanowisko głównie na uznaniu wyjaśnień radcy prawnego [redacted] pomijając wyjaśniania skarżącego, a także dodając w treści uzasadnienia postanowienia sformułowania, które nie były powiedziane i nie napisane przez skarżącego, a które zmieniają sens jego wypowiedzi. Jednocześnie skarżący zarzucił, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w prowadzonym postępowaniu nie porównała faktów zapisanych w Akcie Notarialnym ze Zwyczajnego Zgromadzenia Akcjonariuszy [redacted] odbytego 06.04.2018 r. z zeznaniami radcy prawnego [redacted] a swoją decyzję oparła na jego zeznaniu. Ponadto skarżący zarzucił, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie porównała wywodu [redacted] dotyczącego wyboru rady nadzorczej w drodze głosowania oddzielnym grupami z zapisem art. 385 k.s.h.

Dowody:

1. *Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego z dnia 30 maja 2018 r. (data wpływu 6 czerwca 2018).*
2. *Pisemne wyjaśnienia radcy prawnego [redacted] z dnia 18 lipca 2018 r. (data wpływu 20 lipca 2018 r.).*
3. *Wniosek skarżącego z dnia 12 stycznia 2018 r. o umieszczenie w porządku obrad Zgromadzenia Akcjonariuszy [redacted] punktu dotyczącego wyboru RN w drodze głosowania oddzielnymi grupami.*
4. *Porządek obrad ZWZA [redacted] z dnia 6 kwietnia 2018r.*
5. *Wyciąg z protokołu ZWZA [redacted] odbytego w dniu 9 czerwca 2017 r.*
6. *Wyciąg z protokołu ZWZA [redacted] odbytego w dniu 6 kwietnia 2018 r.*
7. *Protokół przesłuchania świadka [redacted] z dnia 26 sierpnia 2019 r.*
8. *Pismo [redacted] z dnia 02.04.2019 r. kierowane do Sądu Rejonowego [redacted] XII Wydział Gospodarczy KRS*
9. *Pismo [redacted] z dnia 17.06.2019 r. kierowane do Sądu Rejonowego [redacted] XII Wydział Gospodarczy KRS*
10. *Pismo [redacted] z dnia 25.07.2019 r. kierowane do Sądu Rejonowego [redacted] XII Wydział Gospodarczy KRS*

11. *Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 28 maja 2020 r.*
12. *Zażalenie z dnia 28 września 2020 r. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 28 maja 2020 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia*
13. *Wyrok Sądu Okręgowego* [redacted] *z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie VI GC 362/18*
14. *Wyrok Sądu Apelacyjnego* [redacted] *z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie I AGa 42/19*

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Złożone odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, jako bezzasadne.

Oceniając argumentację skarżącego zawartą w odwołaniu i zmierzającą do wykazania, że radca prawny dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął, że zarzuty podnoszone przez skarżącego nie zasługują na uwzględnienie, a zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż radca prawny dopuścił się zarzucanych mu czynów. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, czynności podejmowane przez radcę prawnego [redacted] przybranego do obsługi prawnej [redacted] nie noszą znamion deliktu dyscyplinarnego, inaczej mówiąc nie pozostają w sprzeczności z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego stanowiącym załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r..

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] zawarte w uzasadnieniu postanowienia z dnia 28 maja 2020r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego [redacted] deliktu dyscyplinarnego, stwierdzając, że radca prawny [redacted] swoim zachowaniem nie zrealizował znamion czynu zabronionego – przewinienia dyscyplinarnego sankcjonowanego normą prawną z art. 11 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz aprobując stanowisko, że ewentualne spory merytoryczne, co do sposobu obliczania głosów winny zostać rozstrzygnięte na drodze postępowania sądowego w postępowaniu gospodarczym.

Odnosząc się do zarzutów postawionych w zażaleniu polegających na tym, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie prowadzonych czynności oparł swoje stanowisko głównie na uznaniu wyjaśnień radcy prawnego [redacted] pomijając

wyjaśnienia skarżącego, a także dodając w treści uzasadnienia postanowienia sformułowania które nie były powiedziane i nie napisane przez skarżącego, a które zmieniają sens wypowiedzi, a także że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w prowadzonym postępowaniu nie porównał faktów zapisanych w Akcie Notarialnym ze Zwyczajnego Zgromadzenia Akcjonariuszy [redacted] odbytego 06 kwietnia 2018 r. z zeznaniami radcy prawnego [redacted] a swoją decyzję oparł na jego zeznaniu, jak również zarzutu braku porównania wywodu [redacted] dotyczącego wyboru rady nadzorczej w drodze głosowania oddzielnym grupami z zapisem art. 385 k.s.h., Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał te zarzuty również za chybione.

Z uzasadnienia zażalenia wynika, iż jest ono potwierdzeniem stanowiska skarżącego [redacted] wyrażonego już wcześniej w piśmie z dnia 30 maja 2018 r. inicjującym postępowanie dyscyplinarne wobec radcy prawnego [redacted] W istocie sprowadza się nadal do kwestionowania wyrażonego przez tego radcę prawnego poglądu, co do sposobu obliczania głosów, który w ocenie skarżącego jest niezgodny z prawem, a w wyniku którego skarżący nie zgłosił swojej kandydatury na jednego członka Rady Nadzorczej powyżej wskazanej spółki.

Przede wszystkim podnieść należy, że nie w kompetencji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego leży ustalanie zgodności z prawem podejmowanych przez Walne Zgromadzenie uchwał, lecz sądu powszechnego. Z tego też powodu w tym miejscu przytoczenia wymaga stanowisko Sądu Okręgowego [redacted] wyrażone w prawomocnym wyroku z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie o sygn. VI GC 362/18, który rozpatrywał sprawę z powództwa Pana [redacted] przeciwko spółce [redacted] w zasadzie dotyczące kwestii objętej niniejszym postępowaniem dyscyplinarnym. Sąd ten w uzasadnieniu swojego wyroku wskazał, że zgodnie z art. 385 § 3 k.s.h., akcjonariusze reprezentujący co najmniej 1/5 kapitału mogą zażądać, aby wybór Rady Nadzorczej został dokonany grupami, nawet gdy statut przewiduje inny sposób powołania rady. W przypadku złożenia takiego wniosku Zarząd zobowiązany jest do umieszczenia w porządku obrad Walnego Zgromadzenia – wyboru członków Rady w tej drodze. Samo głosowanie grupami stanowi instrument, który umożliwia akcjonariuszowi reprezentującemu co najmniej 1/5 kapitału możliwość wyboru swojego przedstawiciela do RN, jest to więc jeden z instrumentów ochrony praw mniejszości, przy czym interes większości również musi być uwzględniany, a więc większość musi mieć prawo wypowiedzenia się w kwestii liczby członków rady nadzorczej przed momentem uruchomienia mechanizmu głosowania odrębnymi grupami. Bez ustalenia liczby członków

Rady nie jest możliwe dokonanie podziału ogólnej liczby reprezentowanych akcji przez liczbę członków Rady, a w związku z tym nie jest możliwe ustalenie – jaka liczba akcji jest niezbędna do utworzenia grupy. Uczestnicy walnego zgromadzenia powinni każdorazowo przed wyborem członków rady grupami mieć możliwość określenia liczby członków rady, a tym samym stworzyć ramy prawne dokonania wyboru w opisywanym trybie. W przypadku braku podjęcia takiej uchwały nie ma możliwości podziału liczby akcji reprezentowanych na walnym zgromadzeniu na grupy oraz przeprowadzenia tego postępowania. Przedmiotem obrad Walnego Zgromadzenia powinno być więc również ustalenie ilości członków Rady Nadzorczej i ta kwestia powinna znaleźć się w porządku obrad, co nie zaistniało. Powyższe doprowadziło do przyjęcia przez ten sąd, iż na Zgromadzeniu, które odbyło się w dniu 6 kwietnia 2018 r. nie doszło do utworzenia grupy zdolnej do wyboru członka Rady Nadzorczej. Z tej też przyczyny żądanie powoda zostało uznane za bezzasadne i w konsekwencji oddalone.

W świetle powyższego orzeczenia Sądu Okręgowego w toku szczegółowo opisanego wyżej Walnego Zgromadzenia grupa zdolna do wyboru członka rady nadzorczej nie została w ogóle powołana, a przyczyną która o tym przesądziła był brak w porządku obrad Walnego Zgromadzenia uchwały w sprawie liczby członków rady nadzorczej. Wbrew zarzutom skarżącego to nie opinia radcy prawnego uniemożliwiła zgłoszenie kandydata na członka rady nadzorczej, ale niepowołanie grupy zdolnej do takiego zgłoszenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny powołany jest natomiast m.in. do ustalenia czy postępowanie radców nie jest sprzeczne z prawem, czy zachowania radców prawnych nie naruszają godności zawodu, czy czynności zawodowe wykonywane są sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, czy radcowie prawni z szacunkiem traktują wszystkich klientów, zachowują umiar i takt w swoich wypowiedziach oraz powściągliwość w okazywaniu osobistego stosunku do stron i uczestników postępowania. Jedną z form świadczenia pomocy prawnej przez radcę prawnego jest wydawanie opinii prawnych co wynika z art. 6 ustawy o radcach prawnych. Przy wydaniu takich opinii wymagana jest sumienność i należyta staranność wymagana od profesjonalisty. Należy mieć jednak rozwagę przy ocenie braku zachowania nienależytej staranności zawodowej radcy prawnego, wynikającej z wypowiadanych lub sporządzanych przez niego opinii, formułowanych w nich koncepcji i dokonywanych wyborów, które następnie okazują się wadliwe lub nie uzyskują oczekiwanej aprobaty na korzyść innych rozwiązań. Tylko wtedy, gdy opinia lub wybrany sposób postępowania w sprawie są ewidentnie sprzeczne bądź z obowiązującymi, mającymi zastosowanie przepisami prawa,

bądź powszechnie aprobowanymi poglądami doktryny bądź ustalonym orzecznictwem, znanym przed podjęciem decyzji przez pełnomocnika, jego staranność może być uznana za niemieszczącą się we wzorcu należytej staranności radcy prawnego" (Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz. Wydanie 3, pod red. T. Scheffler). Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy nie doszukał się w podejmowanych przez radcę prawnego [redacted], podczas ZWZA które odbyło się w dniu 6 kwietnia 2018 r., zachowań naruszających zasadę sumienności. Nie stwierdził również braku należytej staranności wymaganej od radcy prawnego jako profesjonalisty przy wydawaniu ustnej opinii prawnej, a w związku z tym nie doszukał się realizacji znamion przewinienia dyscyplinarnego sankcjonowanego normą prawną z art. 11 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Odnosząc się do kwestii zachowania niegodnego radcy prawnego w przedmiocie odmowy prawa do posiłku części akcjonariuszy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dał wiarę wyjaśnieniom radcy prawnego, bowiem pozostają one spójne i logiczne i znajdują częściowe odzwierciedlenie w dokumentach postępowania. Posiłek został podany przez obsługę po rozpoczęciu części formalnej, natomiast Przewodniczący, co znajduje odzwierciedlenie w treści protokołu sporządzonego przez notariusza, udzielił głosu radcy prawnemu w trakcie porządku obrad, gdy skarżący Pan [redacted] złożył wniosek w sprawie powołania komisji do sprawdzenia poprawności obliczonych głosów według listy obecności, a więc już po podaniu posiłków. Mając powyższe na względzie należało przyjąć, że radca prawny zabrał głos już po spożyciu obiadu przez akcjonariuszy i nie miał możliwości wpływać na serwowanie posiłków. Dlatego też Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie doszukał się w zachowaniu radcy prawnego [redacted] znamion deliktu dyscyplinarnego określonego w art. 11 i 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Mając na uwadze powyższe postanowiono jak w sentencji.

O kosztach niniejszego postępowania, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70^6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. 2020 r. poz. 75) oraz Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.03.2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

OKRĘGOWA IZBA RADCÓW PRAWNYCH OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY

Przewodniczący [redacted] Tomasz Bazan

Sędzia [redacted] Adam Kawka

Sędzia [redacted] Tomasz Arlet